

Vlaams
Parlement

vergadering **C130 – LEE18**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 8 februari 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over bebossingsprojecten - 1086 (2010-2011)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stand van zaken met betrekking tot dierenbegraafplaatsen - 1108 (2010-2011)	4
Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitwerking van de handhaving van de instandhoudingsdoelstellingen en de gevolgen hiervan voor het bedrijfsleven - 1155 (2010-2011)	6

■

Voorzitter: de heer Bart Martens

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over bebossingsprojecten - 1086 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, vorig jaar in oktober verklaarde de Vereniging voor Bos in Vlaanderen dat Vlaanderen aan een razend tempo ontboste. In 2009 zou Vlaanderen erin geslaagd zijn om maar liefst 1,5 voetbalveld per dag te ontbossen, maar niet om deze ontbossingen te compenseren.

In het Vlaams regeerakkoord, de beleidsnota Leefmilieu en Natuur 2009-2014, Vlaanderen in Actie en Pact 2020 staat uitdrukkelijk het engagement om 10.000 hectare bos extra te creëren. Een van de instrumenten om meer bos te creëren, is het Boscompensatiefonds. In 2009 hebt u al in de commissie verklaard dat het uitvoeringsbesluit om het Boscompensatiefonds te activeren niet in uw schuif lag.

In 2010 heb ik u in de commissie opnieuw een aantal vragen gesteld over het uitblijven van het uitvoeringsbesluit. Daarop hebt u geantwoord dat u voorlopig besloten hebt geen nieuw uitvoeringsbesluit op te stellen, maar dat u wenst te werken met facultatieve subsidies aan gemeenten en provincies. Die zouden worden toegekend op basis van een selectie van projectvoorstellen die moeten voldoen aan een aantal in een projectoproep vastgestelde criteria. Deze projectoproep zou gelanceerd worden door het Agentschap voor Natuur en Bos omdat dit ruime ervaring heeft en er op die wijze sneller resultaat zou worden geboekt op het terrein. Die projectoproep zou in het najaar van 2010 worden gelanceerd zodat begin 2011 de middelen kunnen worden vastgelegd voor de geselecteerde projecten.

In de beleidsbrief 2010 staat verder dat u ook een voorstel doet om het uitvoeringsbesluit inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod tot ontbossing bij te stellen.

Minister, wat is de stand van zaken van deze projectoproep? Wanneer heeft de projectoproep voor integrale bebossingsprojecten plaatsgevonden? Wat was de doelgroep van deze projectoproep? Wat waren de selectiecriteria bij de beoordeling van de projectaanvragen? Wat is de stand van zaken van het uitvoeringsbesluit inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod tot ontbossing?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, eind 2010 zouden er gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen (GRUP's) goedgekeurd zijn over de afbakening van het buitengebied voor bos, natuur en landbouw. Zijn voor die voorgestelde herbebossingsgebieden al projectvoorstellen klaar? Zijn de eerste bewegingen van bebossingsprojecten al zichtbaar in die afgebakende zones van eind vorig jaar?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: De projectoproep is al goedgekeurd. We wachten wel nog op het advies van de Inspectie van Financiën voor we van start kunnen gaan.

Initiatiefnemers die willen inschrijven op de projectoproep, kunnen dat normaal gezien doen tot 1 juni 2011. We hopen in de loop van februari het akkoord te hebben van de Inspectie van Financiën.

De doelgroep bestaat uit gemeenten en provincies. De aankoop van grond moet gebeuren op naam van een gemeente of provincie. Voor het inrichten van te bebossen terreinen, voor het bebossen en voor het beheer zijn alle mogelijke samenwerkingsverbanden met derden toegestaan. Daarbij worden een aantal selectiecriteria gehanteerd. Zo wordt voorrang verleend aan stadsrandbossen en de versterking van lokale bosuitbreidingsinitiatieven. Dat ligt in de lijn van Vlaanderen in Actie en van het regeerakkoord. De aankoopprijs speelt mee

in functie van ligging en gangbare grondprijzen, alsook de visie over inrichting en gebruik van het terrein, waarbij wordt aangetoond hoe rekening zal worden gehouden met de integratie in het landschap, het behoud of de versterking van de aanwezige natuurwaarden en de afstemming op recreatiebehoeften van de omwonenden. Tot slot moet het project van belang zijn voor de hele gemeente. Via een communicatieplan moet worden meegedeeld dat het de hele gemeente ten goede kan komen.

Dan is er het uitvoeringsbesluit. U weet dat we de projectoproep hebben gelanceerd. Nadien zullen we het ontwerp van besluit verder afwerken in overleg met de doelgroepen. De tekst moet nog worden aangepast aan de definitieve versie van artikel 90bis van het Bosdecreet, na de wijzigingen door het verzameldecreet, dat hier werd goedgekeurd op 23 december 2010. Er wordt dus aan gewerkt op basis van die wijziging.

Mijnheer Peeters, het klopt, en dat is positief, dat er bij de afbakening van het buitengebied een aantal zones werden aangeduid. Ik kan u niet antwoorden dat we alles in een-twee-drie zullen bebossen; het hangt natuurlijk ook af van wie de eigenaar is. Het is niet omdat het is ingekleurd als bosgebied dat het al onze eigendom is en dat we direct kunnen bebossen. Een belangrijke voorwaarde is dat dit geval per geval moet worden bekeken. Als er mogelijkheden zijn om gronden aan te kopen of om privé-eigenaars te stimuleren om de gronden te bebossen of om andere initiatieven te nemen, dan zullen we dat uiteraard doen, maar we kunnen hier geen globaal antwoord op geven, dat is onmogelijk.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik heb niet zo goed begrepen of de oproep ondertussen al gelanceerd is. Dat is niet voor 100 procent duidelijk. Ik heb gehoord dat hij vastligt bij Financiën, maar ik had ook begrepen dat de gemeenten al op de hoogte waren gebracht en bij mijn weten is dat nog niet het geval.

Minister Joke Schauvliege: De gemeenten werden nog niet op de hoogte gebracht omdat ik niet kan bewegen zolang de Inspectie van Financiën geen goedkeuring heeft gegeven. Ik heb alles doorgestuurd naar Financiën en ik wacht nu. In het voorliggende voorstel staat dat de gemeenten tijd zullen hebben tot 1 juni om hun projecten in te dienen. Ik verwacht dat wij de effectieve oproep eind februari kunnen doorsturen naar de gemeenten. Mijn deel van het werk is gedaan. Ik hoop dat de Inspectie van Financiën snel groen licht zal geven.

De heer Bart Martens: Minister, is de oproep alleen gericht tot gemeentebesturen of tot alle lokale besturen? Het was immers toch de geest van het geamendeerde Bosdecreet om ook provinciebesturen, die vaak groendomeinen in handen hebben en een belangrijke partner zijn in het ontwikkelen van stadsrandbossen, hierbij te betrekken. Als dat een van de prioriteiten is die met het fonds wordt beoogd, zou het ook zinvol zijn om uit te breiden naar andere lokale besturen.

Minister Joke Schauvliege: Het zijn de gemeenten en de provincies.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ann Brusseel tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stand van zaken met betrekking tot dierenbegraafplaatsen - 1108 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Voorzitter, minister, tijdens de vorige legislatuur werd het voorstel van resolutie betreffende het creëren van een regelgevend kader voor dierenbegraafplaatsen in Vlaanderen op 12 november 2008 unaniem goedgekeurd door het Vlaams Parlement. Het

uitgangspunt van deze resolutie was dat heel wat mensen behoefte hebben aan een rouwproces bij het overlijden van hun huisdier en bijgevolg een dierenbegraafplaats wensen, waar ze terecht kunnen om hun huisdier te herdenken.

Ik verwijs hierbij graag naar mijn verschillende vragen over dit onderwerp: vraag om uitleg 345 van december 2009, schriftelijke vraag 147 van januari 2010 en schriftelijke vraag 411 van juni 2010, en ook naar de resultaten van de TWOL-studie (Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek Leefmilieu) van de OVAM met als titel 'Analyse en voorstel met betrekking tot de juridische en milieuhygiënische inpassing van dierenbegraafplaatsen in Vlaanderen'.

Ik heb hierover volgende vragen met betrekking tot VLAREM. In uw antwoord op mijn laatste schriftelijke vraag stelde u dat het in het TWOL-studierapport aangekondigde initiatief met betrekking tot een wijziging van de indelingsrubrieken en van de milieuvoorwaarden van VLAREM ondertussen werd onderzocht en verder werd uitgewerkt. De opmaak van de concrete teksten inzake de beoogde wijziging van VLAREM zat toen, zomer 2010, in een laatste fase en het voorstel zou deel uitmaken van een geplande wijziging van VLAREM, eind 2010/begin 2011. Inmiddels zijn we al wat opgeschoten in 2011 en daarom zou ik graag van u vernemen wat de stand van zaken en het tijdsplan zijn. Welke zijn de eventuele knelpunten?

In de TWOL-studie staat dat het besluit Dierlijk Afval, dat bepalingen over het transport van overleden gezelschapsdieren regelt, zal worden aangepast zodat er in Vlaanderen in de toekomst ook dierenbegraafplaatsen kunnen worden ingericht.

Minister, in uw antwoord op mijn laatste schriftelijke vraag stelde u dat het huidige besluit zou worden aangevuld zodat het uitbaten van een dierenbegraafplaats gereguleerd wordt, in afwachting van een volledig nieuw besluit Dierlijke Bijproducten. Ook hier werd als timing eind 2010-begin 2011 vooropgesteld. Wat is de stand van zaken van de aanpassing van dit besluit? Wat zijn de eventuele knelpunten? Wat is het tijdsplan?

Wat is de voorziene timing van het volledig nieuwe besluit Dierlijke Bijproducten? Moet het besluit Dierlijk Afval aangepast worden om in overeenstemming te zijn met de Europese verordening nummer 1069/2009 over dierlijke producten, die vanaf maart 2011 van kracht is?

Wanneer zullen alle wettelijke aanpassingen, zowel VLAREM als de aanpassing van het besluit Dierlijk Afval in orde zijn, zodat het mogelijk wordt om dierenbegraafplaatsen op een wettelijke manier uit te baten in Vlaanderen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: We leggen momenteel de laatste hand aan de integratie van de verschillende regelgevende initiatieven die moeten worden opgenomen in de wijziging van VLAREM. Het is de bedoeling om de bestaande VLAREM-teksten te actualiseren aan de evolutie van de techniek Beste Beschikbare Technologie. Tegelijkertijd wordt ook rekening gehouden met enkele nieuwe maatschappelijke noden zoals een reglementair kader voor het begraven van gezelschapsdieren.

Het wordt dus opnieuw een omvangrijk besluit dat door de afdeling Milieuvergunningen wordt gefinaliseerd voor het ter inzage en voor commentaar op de website van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie zal worden geplaatst. Hierdoor wordt iedereen de mogelijkheid tot inspraak geboden. Vervolgens worden de teksten aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), de Minaraad en de Raad van State voorgelegd. De afronding van het besluitvormingsproces is gepland voor het najaar van 2011.

Ook de aanpassing van het besluit Dierlijk Afval, voor wat het luik dierenbegraafplaatsen betreft, maakt deel uit van het genoemde voorstel. De timing voor de aanpassing van het besluit hangt dus af van het traject van het volledige VLAREM-besluit.

Het besluit Dierlijk Afval moet ook worden aangepast om in overeenstemming te zijn met de Europese verordening betreffende dierlijke bijproducten. De OVAM stelt voor om het besluit

uit te breiden van een besluit Dierlijk Afval naar een besluit Dierlijke Bijproducten, overeenkomstig de titel van de verordening.

Een voorontwerp van dit nieuwe besluit werd al besproken op twee overlegvergaderingen met de betrokken sectoren en overheden, in november en december. De opmaak van dit besluit heeft enige vertraging opgelopen aangezien de implementatieverordening voor dierlijke bijproducten nog niet goedgekeurd is. Publicatie daarvan wordt op korte termijn verwacht.

De afronding van de goedkeuringsprocedure voor het nieuwe besluit Dierlijke Bijproducten wordt dus eveneens verwacht in de loop van 2011.

Na de definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering van de VLAREM-besluiten wordt het mogelijk dierenbegraafplaatsen op een reglementaire wijze te exploiteren. Dat zal gebeuren nadat we de adviezen hebben ontvangen van de Raad van State, de Minaraad en de SERV. We halen dus de timing voor de goedkeuring van het besluit. Nadien moet wel nog een traject worden doorlopen.

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb daar voorlopig geen bijkomende vragen bij.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Gwenny De Vroe tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de uitwerking van de handhaving van de instandhoudingsdoelstellingen en de gevolgen hiervan voor het bedrijfsleven - 1155 (2010-2011)

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Voorzitter, minister, blijkbaar werkt u naarstig aan de handhaving van de instandhoudingsdoelstellingen. Deze doelstellingen impliceren het strenger worden van de milieureglementering voor bedrijven die in of aan een Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebied gelegen zijn. Die bedrijven dreigen in de toekomst geconfronteerd te worden met moeizame hervergunningen en bijkomende studiekosten. Dit verstrengen zou er komen op vraag van Europa. De gevolgen ervan kunnen echter verregaand zijn, aangezien 12 procent van het Vlaamse grondgebied onder deze richtlijnen valt.

Enerzijds dreigen gevestigde bedrijven, die in Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebied gelegen zijn, problemen te krijgen bij het vernieuwen van hun milieuvergunning. Als zij hun milieuvergunning willen hernieuwen, zullen ze noodgedwongen aan een zogenaamde “passende beoordeling” worden onderworpen. Dit wil zeggen dat bedrijven, die tot op heden altijd plichtsgetrouw de milieuwetgeving opgevolgd hebben, in de toekomst aan de hand van dure milieustudies moeten aantonen dat zij geen milieuhinder veroorzaken.

Anderzijds liggen ook heel wat bedrijven in een zone die grenst aan Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebied. De milieuvergunning van nieuwe bedrijven of activiteiten loopt gevaar, wanneer de bedrijfsvoering impact heeft op het Vogelrichtlijn- en Habitatrichtlijngebied zelf.

In de huidige economische toestand valt er echt wel voor te pleiten om deze regelgeving niet nodeloos ingewikkeld te maken en om bedrijven niet op te zadelen met regelgeving die ten koste gaat van de economische activiteit en die bedrijven op kosten jaagt door het laten uitvoeren van dure studies. Het is bovendien zeer onduidelijk hoe men een en ander in de praktijk wil realiseren. Terwijl Nederland de gevolgen van engagementsverklaringen van

bedrijven op voorhand wetenschappelijk onderzocht, beweert men in Vlaanderen dat het onmogelijk is om in te schatten wat de gevolgen zullen zijn.

Minister, ik kreeg daarom graag antwoord op volgende vragen. Hoe ver staat u met het uitwerken van de handhaving van de instandhoudingsdoelstellingen? Werd hierover overlegd met de bedrijfswereld? Zo ja, wat is hiervan het resultaat? Zo nee, waarom niet en zal dit alsnog gebeuren? Wat zijn de precieze eisen die door Europa over deze aangelegenheid werden gesteld? Wat zullen de precieze vereisten zijn waaraan bedrijven die eventueel in dit geval zijn, zullen moeten voldoen? Hebt u een inschatting gemaakt van de globale kostprijs van deze maatregelen voor de bedrijfswereld? Hoe zal men deze regeling in de praktijk realiseren? Waarom is het in Vlaanderen onmogelijk om de engagementsverklaringen van bedrijven in te schatten op hun gevolgen, maar kan dit in Nederland wel?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mevrouw De Vroe, ik heb een heel uitvoerig antwoord voor u. In uw eerste vraag vraagt u naar de stand van zaken bij het uitwerken van de handhaving van de instandhoudingsdoelstellingen, maar ik veronderstel dat u naar de opmaak verwijst, want “handhaving” is hier niet echt op zijn plaats, we zijn nog bezig met de opmaak.

We werken bij de opmaak van de instandhoudingsdoelstellingen met een tweetrapsbenadering waarbij eerst de gewestelijke instandhoudingsdoelstellingen (G-IHD) en daarna de gebiedsspecifieke doelstellingen (S-IHD) worden opgemaakt.

De gewestelijke werden definitief goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 23 juli 2010. Op dit moment wordt gewerkt aan de gebiedsspecifieke doelstellingen. Van de 38 op te maken rapporten werden er ondertussen 16 in het participatieproces met de diverse betrokken actoren, dat zijn alle doelgroepen en de administraties, gebracht. Een belangrijk deel van de overige rapporten is in opmaak en wordt in 2011 in het participatieproces gebracht.

Het proces van de instandhoudingsdoelstellingen voorziet in een uitgebreide terugkoppeling naar de doelgroepen, dus ook met de economische sector in de breedste zin en de bedrijfswereld. Dit gebeurt op verschillende niveaus.

Eenzijds is er de Vlaamse Overleggroep die het IHD-proces globaal, op Vlaams niveau, begeleidt. Zetelende organisaties zijn de doelgroepen: Voka-VEV, UNIZO, Natuurpunt, Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat, Hubertus Vereniging en Landelijk Vlaanderen. De Vlaamse Overleggroep komt al van in het begin van het proces samen, dat is al van begin 2009, en pleegde al op heel veel momenten overleg. In 2010 kwamen al die betrokken actoren maar liefst elf keer samen.

Parallel aan de Vlaamse Overleggroep is er de Projectgroep, met tien overlegmomenten in 2010, waarin vertegenwoordigers van de verschillende administraties zetelen. Hierin zijn naast het beleidsdomein Landbouw en Visserij ook Waterwegen en Zeekanaal (W&Z), De Scheepvaart en Mobiliteit en Openbare Werken (MOW) vertegenwoordigd.

Ook op het lokale niveau worden de S-IHD besproken, waarbij de focus ligt op de aandachtspunten bij en de mogelijkheden voor de realisatie van de natuurdoelen. Het zijn dus de lokale vertegenwoordigers van onder meer UNIZO en Voka die daarin vertegenwoordigd zijn.

Voor beide doelgroepen samen kunnen voor elk gebied telkens vier vertegenwoordigers worden afgevaardigd voor het lokaal overleg dat bekend staat onder de mooie term ‘BOLOV’ of bovenlokaal overleg. Om de vertegenwoordigde organisaties te ondersteunen bij de consultatieprocedures, werd een project gericht op de capaciteitsopbouw opgestart door middel van projectsubsidies. Men krijgt dus ondersteuning om actief te participeren aan de overleggroepen. Dit gebeurt dus ter ondersteuning van de communicatie over en de participatie aan het proces voor de opmaak van instandhoudingsdoelstellingen in Vlaanderen. Via deze subsidie krijgen de organisaties, waaronder ook UNIZO en Voka, middelen om hun

leden te informeren over het IHD-proces en om vertegenwoordigers op te leiden voor de bovenlokale consultatie.

U vraagt naar de precieze eisen van Europa. Europa stelt in essentie dat voor die gebieden die om wetenschappelijke redenen aangewezen moeten worden als Natura 2000-gebied, Vogelrichtlijn- of Habitatrichtlijngebied, de nodige bescherming en beheer gegeven moet worden via een wettelijk beschermingsregime zoals een passende beoordeling en instandhoudingsmaatregelen.

Bij het nemen van maatregelen moet rekening worden gehouden met sociaal-economische en lokale zorgen. Verder moeten de lidstaten de prioriteiten inzake natuurdoelen vaststellen, rekening houdend met het belang en de bestaande bedreigingen van de gebieden. De opmaak van instandhoudingsdoelstellingen is het frame om de prioriteiten die daaruit voortvloeien door Europa te kunnen laten bekrachtigen.

Europa vraagt dus bij het vaststellen van de prioriteiten en doelen uitdrukkelijk te vertrekken vanuit ecologisch-wetenschappelijke overwegingen en pas bij het nemen van maatregelen rekening te houden met sociaal-economische factoren. Europa geeft niet aan hoe dat dan moet gebeuren.

Ik onderschrijf het belang om inzicht te krijgen op de impact van bedrijvigheid en bestaand gebruik op de realisatie van de instandhoudingsdoelstellingen. Hiertoe zal ik tijdens het overleg met de doelgroepen en de administraties een werkgroep impactanalyse in het leven roepen die van start zal gaan in het voorjaar van 2011. Deze werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van de doelgroepen en de betrokken administraties. Dat impliceert concreet dat zowel UNIZO als Voka een vertegenwoordiger kan afvaardigen. Volgens de planning moet de impactanalyse voltooid zijn zodra de verschillende instandhoudingsdoelstellingen definitief door de Vlaamse Regering worden goedgekeurd. De eventuele kosten die daarmee gepaard gaan voor een sector of een specifiek bedrijf zouden niet zonder meer gekoppeld zijn aan het vaststellen van de instandhoudingsdoelstellingen op zich.

De aanwijzing van de gebieden en de vaststelling ervan door Europa impliceert nu al dat er een afstemming moet komen tussen enerzijds activiteiten, projecten en plannen en anderzijds de beoogde natuurwaarden in de speciale beschermingszones zoals de passende beoordeling die nu al wordt toegepast.

In de praktijk moet daar in de feiten al rekening mee worden gehouden. Niettemin zullen de instandhoudingsdoelstellingen impliceren dat voor alle betrokken actoren scherper in beeld zal worden gebracht hoe dit in de praktijk doorwerkt. De werkgroep impactanalyse heeft dus als doel om de gevolgen voor onder meer de wereldwijde scherpere in beeld te brengen. Het meest voor de hand liggend is dat dit gebeurt in een tweetrapsbenadering waarbij in een eerste fase een algemene oefening gebeurt waarin de meest relevante impactthema's zoals grondwater, geluid enzovoort in beeld worden gebracht samen met de meest betrokken sectoren.

In een tweede fase, wanneer de implementatie van de doelen aan de orde is en nagegaan moet worden waar binnen de speciale beschermingszones de doelen gerealiseerd moeten worden, zal nader onderzoek nodig zijn. Het kan dan nodig blijken om gedetailleerd en locatiegebonden te becijferen wat de kosten en de baten zijn die een activiteit ondervindt door de ligging in of nabij een speciale beschermingszone en het beschermingsregime dat daar van kracht is.

Naast de impactanalyse, ontwikkelen het Agentschap Natuur en Bos (ANB) en het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) een kennisstelsel over Natura 2000. Tot de uitbouw van het kennisstelsel Natura 2000 behoort het verfijnen en onderbouwen van de zogenaamde passende beoordelingen. Een van de instrumenten voor de passende beoordelingen die het ANB en het INBO wensen uit te bouwen is de voortoets. Met het instrument voortoets wil het ANB de initiatiefnemer meer duidelijkheid geven over de implicaties van zijn plan of project

op de speciale beschermingszone en meer duiding geven over de reikwijdte van een eventuele passende beoordeling. In MER-terminologie wordt deze methodiek de screening van milieueffecten genoemd.

De bedoeling van een voortoets is dat de initiatiefnemer van een plan of project de risico's voldoende kan inschatten en daar rekening mee kan houden. Als er geen risico op een betekenisvol effect is, dient de initiatiefnemer geen passende beoordeling op te maken. Is er wel een risico op een betekenisvolle aantasting, dan moet hij er wel een opmaken. We kunnen dit perfect vergelijken met de MER-regelgeving.

De aanpak die we vooropstellen, zal resulteren in de publicatie van een eenvoudig, gebruiksvriendelijk en werkbaar instrument, een soort checklist die iedereen kan toepassen en die bereikbaar is via het internet. Dit modulair systeem wordt in overleg met de werkgroep 'voortoets' uitgewerkt. Ook daar neemt de economische sector actief aan deel.

De ervaringen die in Nederland worden opgedaan, zijn nuttig en de Vlaamse Overleggroep heeft al gezamenlijk afgesproken om in Nederland te gaan kijken en luisteren hoe men daar omgaat met het bestaand gebruik in en in de omgeving van speciale beschermingszones. Zo kunnen we positieve elementen meenemen, maar ongetwijfeld zijn er ook knelpunten in Nederland en ook daaruit kunnen we leren zodat we niet dezelfde fouten maken. Het spreekt voor zich dat we openstaan voor de ervaringen die men in Nederland heeft opgedaan. Omgekeerd zijn ook andere landen geïnteresseerd in onze aanpak omdat die heel sterk gedragen wordt. We merken dat we dankzij het vele overleg tot een sterker resultaat kunnen komen.

De voorzitter: Mevrouw De Vroe heeft het woord.

Mevrouw Gwenny De Vroe: Minister, ik ben blij te vernemen dat u de economische sector en de bedrijfswereld uitvoerig betreft bij de opmaak van deze instandhoudingsdoelstellingen.

Het is ook een goede zaak dat u de positieve ervaringen uit Nederland zult meenemen. Ik ben benieuwd om daar het resultaat van te kennen, om te weten wat u er precies van zult meenemen.

Ik dank u voor uw antwoord.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■